

MÉ OBAVY

ANOTACE:

Prostřednictvím aktivity se žáci zamyslí nad tím, čeho se nejvíce bojí. Své strachy pak srovnají s obavami osob, které jsou nuceny opustit svůj domov kvůli válce.

VZDĚLÁVACÍ OBLASTI A OBSAHOVÉ VZDĚLÁVACÍ OKRUHY:

ZV a GV: člověk a jeho svět (1. st. ZŠ), člověk a společnost, jazyk a jazyková komunikace

OV: společenskovědní vzdělávání / občanský vzdělávací základ, jazykové vzdělávání a komunikace

PRŮŘEZOVÁ TÉMATA:

ZV a GV: OSV, VDO (ZŠ), VMEGS, MKV

OV: OVDS

KLÍČOVÉ KOMPETENCE:

ZV a GV: k řešení problémů, komunikativní, sociální a personální, občanské

OV: k řešení problémů, komunikativní, personální a sociální, občanské kompetence a kulturní povědomí

DOPORUČENÝ VĚK: 8+

CÍLE:

Žáci:

- si uvědomují, čeho se oni sami bojí;
- se zamyslí nad strachem lidí, kteří jsou nuceni opustit svůj domov;
- rozvíjejí svou empatii.

DĚLKA: 45 min. (včetně projekce)

POMŮCKY:

- arch papíru a psací potřeby pro každou skupinu

POSTUP:

1. Rozdělíme žáky do skupin po pěti a požádáme je, aby na arch papíru napsali, z čeho mívají strach. Poté skupiny prezentují seznam strachů, které sepsaly.
Poznámka: Pro zpestření můžeme na tabuli nakreslit siluetu postavy, případně obkreslíme jednoho z žáků. Žáci pak během prezentace zapisují své strachy do siluety na místo, kde se jim v těle rodí (hlava, srdce, žaludek).
2. Následuje **projekce filmu**.
3. Spolu s žáky reflektujeme film, který jsme viděli. Zeptáme se jich, čeho se bála hlavní hrdinka. Požádáme je, aby její strach zapsali jinou barvou do svých papírů a společně porovnali Nořin strach s tím svým.
4. Vyzveme žáky, aby se samostatně zamysleli nad srovnáním svých obav s Nořinými a napsali o tom krátkou úvahu. Kdo chce, může ji sdílet s celou třídou. Nikoho ale do čtení nenutíme.
Poznámka: Jednotlivé úvahy můžeme ve třídě vystavit formou tiché galerie. Případně si je mohou žáci založit do svého portfolia.

REFLEXE:

Reflexe probíhá formou diskuse. Ptáme se: *Jak se podle vás cítí lidé, kteří jsou nuceni opustit svou zemi kvůli válce? Mohou jim pomoci lidé ze zemí, kde je mír? Jak? Pomáhá také Česká republika? Myslíte, že je tato pomoc dostatečná? Proč někteří lidé nechtějí uprchlíkům pomoci? Co se dá s jejich strachem z pomoci udělat? Jak můžeme pomoci my sami?*

ZKUŠENOSTI Z PRAXE:

Aktivitu jsem vyzkoušela v 5. ročníku. Dodržela jsem navrhovaný postup, pouze jsem do skupin rozdala větší pruhy papíru, na které žáci psali, kdy cítí strach. Na podlahu jsme obkreslili siluetu jednoho z žáků a poté jsme k ní přikládali jednotlivé „strachy“ právě do míst, kde tento strach v těle cítí (Měl jsem strach ze psů, vždycky mi ztuhly nohy.). Musím říci, že mě překvapilo, že žáci mnohdy prožívají strach při sledování filmů, tedy z postav nebo z prostředí, ve kterém se děj odehrává. Následovala projekce filmu, již při ní žáci tentokrát na žluté pruhy papíru zaznamenávali strach hlavní hrdinky dokumentu. Dokázali pojmenovat její pocity, velmi často uváděli právě strach z války, z bombardování, o Sýrii. Odvodili, že má strach o rodinu, přátele apod. Zdůvodnili strach o Sýrii, vysvětlili, jak důležitá je pro syrské děti píseň o jejich rodné zemi. Všimli si i toho, že ve filmu je kočka a jaký význam má pro protagonistku snímku. „Žluté strachy“ na podlaze vynikly mezi těmi stávajícími. V reflexi se odrazilo, že téma migrace, téma Sýrie je hodně aktuální a diskutované. Byla jsem překvapena, jak velký mají žáci, ve vztahu ke svému věku, přehled o důvodech migrace a o možné pomoci migrantům (Musíme jim poskytnout jídlo, pití, místo, kde budou spát apod. Stará se o to stát, Červený kříž, můžeme udělat sbírku...). Zároveň uvedli i možné riziko šíření terorismu. Myslím, že film i aktivita jsou přínosné.

Jitka Rutschová, ZŠ a MŠ Maleč